

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 frt — kr.
Félévre 5 " " " "
Negyedévre 2 " " " "
Egy hónapra 1 " " " "
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**
Kiadók: **HOFFMANN** és **KRONOVITZ.**

Hirdetési díj:
Hat hasábon petít sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű többször
hirdetések alkú szerint jutányos áron vétetnek fel.

A hiénák.

Debreczen, okt. 15.

[S. B.] Könnyező szemekkel, elfogult kebellet nézi a magyar nemzet magasztos géniusza, mint szórja a sárt, a szemetet egy emberi érzésből kivét-között undok banda ama férfi emlékére, ki nagy lelke utolsó lehelletéig, szent martíromsággal szenvedett magyar hazájáért, bús remeteségben. Mély-séges gyászszal látja, hogy a megtévedt szerencsétlenek elvakultan, mindenről megfélekedve tüzzel-vassal irtogatják a megszentelt emléket, mely a szívek legbensőbb rejtekében áhitat és buzgó kegyelet tárgyá.

De gyásza jajszóvá változik, mikor hallja, hogy ez a jezsuitizmus minden gazságával vértezett csorda ép azt a szót tűzi kortesbandájának zászlójára, mely elválaszthatlan kapcsolatban áll annak a szent embernek nevével, a kit ők uton-utfélen meggyaláznak.

„Negyvennyolczas néppárt“ alakulására verték meg a dobokat! Kik? Lepsényi és társai?

Lepsényi és társai! Miféle nép-ség ez?

A leggaládabb, mely eddig magyar kenyeret evett s magyar levegőt szivott!

Olyan söpredék, mely veszedelme-sőbb a pesti-nél, a legborzasztóbb ra-gálnál!

Büzös léget lehel ki, mely terjed, mint a bacillus. Terjedése azonban veszedelmesebb. Mert míg a pestis bacil-lás gyászmezőt hagyva maga után el-vonul a temetők felett, addig a Lep-sényiek büzös ragálya kiűzhetlenül mér-gezi meg az emberek millióit, romba dönt istenben és emberben vetett hitet, honszerelmet, nemes érzést, megöli ma-gát a hazát.

És ez a gaz népség lobogójára azt merte írni, hogy negyvennyolczas!

Pokoli ravaszság, megdöbbenő ga-ladság!

Tudják azt, hogy magyar ember szíve hevesebben dobog a „negyvennyolcz“ szó hallatára. Tudják azt, hogy ezzel nem egy, de ezer és ezer embert toboroznak maguk köré. Miért ne cse-lekednek tehát, hisz a hazugság, csalás, ámtás mind olyan erények, melyek nekik érdemül iratnak fel?

Hazug apostolok már járják az országot, hintik a konkolyt mindenfele. De talán eredmény nélkül?

A mi édes magyar véreinkben lesz annyi erő, hogy kiseprűzik őket falvaik-ból, házaikból s ha az isten házában próbálnának beszélni, bezárják annak ajtajait s korbáccsal kergetik őket el mint Krisztus hajdan a galamb kufárokat.

Kossuth gyalázókkal szóba állani becstelenség!

A ki pedig meghallgatja szavaikat

s hajlik hazug ígéikre, az hazaárulást követ el!

Pokolba kell hogy kergesse minden magyar ember őket s követőiket, mert ha befogadja, jaj a magyar hazának, jaj a magyar népnek!

A tatárjárás, mohácsi vész, Lipót, vagy ahogy az igazi nevét írják I. Leo-pold uralkodása a siralmak kifogyhatatlan sorozata volt.

Ezek azonban eltörpülő tüzúrások a magyar haza testén ahoz képest, a milyen kiszámíthatatlan csapást fognak a „negyvennyolczas néppártiak“ mérni reá.

Vigyázzunk, ébren legyünk!

A haza jövője van kockára téve! Ha e horda tért hódít, eltemettük ma-gyarságunkat, hitünket, jövő iránti bi-zalmunkat.

Ki velők! Pusztuljanak!

A főrendiház ülése.

— Kiss Áron a főrendek korelnöke. —

Debreczen 1900 okt. 15.

A főrendiház szombati ülésének az adott különös érdekességet, hogy a nyári szünetet követő ülésen Kiss Áron a tiszántúli egy-házkerület Debreczenben székelő ősz püspöke volt a korelnök. A főrendiház elnöki széke ugyancs üresen állott. A királyi kézirat felolvasása után lett factum, hogy ő felsége gróf

Szegény város.

— Söhajtozza egy falusi poéta. —

Hogy is tudják itt meg
A tavasz nyílását?
Erdők ébredését,
Mezők ujulását.
Meg hogy a kis fecske
Mikor érkezik meg . . .
Én uram teremtöm,
A tavasz nyílását
Hogy is tudják itt meg?

De haszontalanság
Ez a sok ház itten,
Nem látni miattuk
Az ég peremét sem.
S lombjuk a fák tőlük
Nincs hol bólogassák . . .
En uram teremtöm
Ez a sok ház itten,
De haszontalanság!

Mennyi virág nőne
Ekkora mezőben,
Vadrózsa bokorral
Behullatva bőven;

S mennyi madáréne
Fakadna belőle . . .
— Én uram teremtöm
Ekkora mezőben
Mennyi virág nőne !!

Szabolcska Mihály.

Egy baba gondolatai.

A Debreczen eredeti tárczája.

Végre megszülettem. Élek. Mozogni is tudok, igaz hogy nem valami nagyon. Sivitni azonban már különben megtanultam. Gyönyörűen megy. Csakugy reszket a bölcsöm kék fűhangja.

Ilyenkor rendszeren egy nagy fej kandikál be a bölcsöm rejtekébe. Az orra alatt két nagy bojt van. Vajjon nekem is fog az orrom alatt olyan szőr pamacs nőlni? — De furcsa!

Azt mondják, hogy ez az én papám. Jó-képű bácsi.

Olyan szeretettel néz rám, néz, néz sokáig, — szinte zavarba jövök, Azt hiszem, nagyon szeret. Sószer mondja, hogy csinos kölyök vagyok, egészen a mamára ütöttem.

A mamámat még nem láttam. Pedig olyan kíváncsi vagyok szeretném látni, milyen lehetek én, — mert azt mondják, hogy rá hasonlítok.

Határozottan mondhatom az első bölgy ismeretség nem a legjobb hatással volt ream. Egyszer csak egy nőni vett karjaiba. Éreztem, sejtettem, hogy nő. Talán a szívem sugallta, — vagy a vérem keringett sebesebben, nem tudom. — de megszületett bennem a nő fo-galma.

Figyelmesen nézegettem. Egy dolog rö-g-
tőn feltűnt. Az a husdarab, a mit az emberek orrnak hívnak, első hölgyismerősnél rend-kívüli nagyságban szerepelt. Nagy és veres volt. Vajjon minden nő ilyen? Ez nem szép, ez inkább csunya.

A szememben volt valami, ami jól esett. Valami gyöngédség, jóság, jóakaró figyelem, — de megnyerte tetszésemet.

Nagy haja volt. Kövér nyaka. Ő maga pedig olyan vastag volt, mint ketszer a bölcsöm. Azt mondták, hogy baba.

Ez hát a nő? No, ha mindegyik ilyen gondoltam magamban, akkor nem valami sok dolgom lesz velük.

S bosszusan fordultam volna a fal felé, — ha olyan kegyetlenül be nem lettem volna pólyázva.

Hanem ez az élet unalmas. Örökösen hanyat feküdni, tejet szopni egy gömbölyű kancsófélebből, (azt mondják ez csak nagyon rövid ideig tart,) magamba morfondirozni, gondolataimat senkivel sem közölhetni, — na-gyon unalmas.

Csáky Albint elnökké, Ernuszt Kelelent és Kemény Kálmán bárót alelnökké nevezte ki. Ősz püspökünk palastban, teljes papi díszben foglalta el a korelnöki székét. A főrendek meleg rokonszenvenvel üdvözölték fontos funkciója alkalmából.

Széll Kálmán miniszterelnök szavai után foglalta el az elnöki székét s végezte a törvény által előírt kötelességet. A gyűlésről a következő tudósítást kaptuk:

A főrendek ma a szokottnál nagyobb számban jelentek meg. Érdekeséget ígért a mai ülésnek az, hogy a főrendház volt elnökei lemondását, ma jelentette be Széll Kálmán miniszterelnök és ma olvasták fel az új elnökök kinevezését. Minthogy elnök nem volt, a Ház legidősebb tagja Kis Áron foglalta el a korelnöki székét, aki lassu méltóságos lépésekkel haladt fel az elnöki emelvényre. Alighogy végezte korelnöki funkcióját s felolvasotta a királyi kinevezési leiratot, felkérte Ernuszt Kelelent, az új alelnököt, hogy fogadja el az elnöki székét. Lelepekérek halkán megjelentek. Ernuszt Kelelent díszmagyarban üdvözölte az egybegyűlt főrendeket, szép hangon mondott köszönetet a bizalomért, majd kifejtette röviden programját, és gyors menetben letárgyalta a napirendet, a mely között báró Banffy Dezső mentelmi jogának a felfüggesztése is szerepelt. Az ülés lefolyása a következő volt:

Széll Kálmán miniszterelnök is bejelentette, hogy gróf Károlyi Tibor elnök és báró Vay Béla alelnök megrogant egészségök miatt lemondottak állásukról. Mely sajnálatos vészki tudomásul — ugymond — hogy kiváló, szeretett, tisztelt elnökeink betegségük miatt kénytelenek voltak ezt tenni. Én mint a kormány élnöke kértem, hogy álljanak el lemondásaiktól, de fájdalom ez nem sikerült. Még egyszer őszinte sajnálatot fejez ki és kéri az Istent, hogy adjon a két nemes főrend beteg testének enyhülést. Együttal felkéri Kiss Áront, mint a főrendház legidősebb tagját, hogy mint korelnök foglalja el az elnöki székét és nyissa meg az ülést.

Kis Áron, mint korelnök: Felolvasatom a főrendház megüresedett állására vonatkozó legkegyelmesebb királyi leiratot.

A királyi leiratot gróf Esterházy János jegyző felolvassa, melyből kitűnik, hogy a főrendház elnökévé a király gróf Csáky Albint alelnökké pedig Ernuszt Kelelent és báró Kemény Kálmánt nevezte ki.

Mivel gróf Csáky Albin csak jövőre kezdheti meg elnöki szereplését, mert most tagj még a képviselőháznak, a korelnök felkéri Ernuszt Kelelent, hogy foglalja el az elnöki székét.

Ernusz Kelelent: Méltóságos főrendek! A legkegyelmesebb királyi leirat értelmében a főrendház alelnökévé gróf Csáky Albin kineveztetett. Mivel a nagy méltóságos elnök ur jelenleg a képviselőház tagja s csak jövő ülésszakban kezdheti meg működését, nekem jutott a szerep, hogy elnököljek.

Köszönetet mondok a bizalomért, amely engem ebbe a székbe ültetett s mindenekelőtt kötelességemnek tartom jelezni azon irányelveket, melyeket követni fogok, s melyeknek követésére hivatottak ezem magamat.

Mindenekelőtt igazságnak hódolok, amelytől soha el nem térek s a mely vezérelni fog mindaddig amíg élek.

A főrendház jogainak megőrzése lesz a másik célom, a szólásszabadságnak biztosítása, alkotmányunk és tekintélyünk megőrzése.

Célom lesz mindenkor beigazolni, hogy a főrendháznak nem csupán joga van, hanem alkotmányos szükseg van rá.

Hogy ezen irányban működhessem, szüksegem van a főrendház pártfogására.

További beszédeben kijelenti, hogy muhaszlatát követne el, ha nem követné a miniszterelnök példáját, a ki szép szavakkal esetelte volt elnökük lemondása fölött érzett fájdalmukat. Sajnálatot fejez ki s kéri, hogy a főrendház jegyzőkönyvileg fejezze ki fájdalmat.

Majd a korelnöknek mond köszönetet és ezt is jegyzőkönyvbe kéri írtatni.

Megemlékezik Umberto király gyászos baláláról és szép szavakban eseteli az egész magyar nemzet fájdalmát a gyászos eset fölött. Kéri a főrendeket, hogy járuljanak hozzá ahhoz a részvétirathoz, amelyet a miniszterelnök intézett az olasz királyi családhoz. Azután gróf Zichy Ferencz kir. tárnokmes-

ter, Söner Fülöp püspök, Benedek Ferencz jákói prépost és Szlavy József koronaőr haláljáról emlékezik meg, mint a főrendház elhunyt társjáról. A főrendház jegyzőkönyvileg adott kifejezést részvételnek.

A napirend gyors letárgyalása után, a két alelnök letette az esküt s a jegyzőkönyv hitelesítése után az ülés véget ért.

Vicczelnek a Házban.

Törvényjavaslatot tárgyalnak a Házban. A törvényjavaslat ez egyszer a vidéki kereskedelem és ipar érdekeit kívánja szolgálni. El akarja rebbenteni, a vidék nyakaról az utazók kanvaseregét, hogy a saját földjén egy pár buza-emet maga a vidék is szedjen magának.

Fehér holló egy ilyen javaslat a sok fekete holló között. De meg is tépik, ahogyan csak tudják. Minden anket és bizottság kihuz egy-egy tolat a szarnyából, hogy csak lassabban repüljön, most a Házban is tépaszszák szegényt, utóvegre úgy fog majd kinézni, mint Plató bölcse, a kopaszított csirke.

Tárgyalják, letárgyalják a Házban és vicczelődnek felette a honatyák. A vidék, a humoros vidék jelenik meg ilyenkor a lelki szeméik előtt, a gratuláló telegrammok házája, a bámulat birodalma, a nyajas, humoros vidék.

Mondanának ók meg jobb vicczeket is a javaslat és a vidék terhére, hej csak olyan közel ne volna az a tiszta választás s olyan végen ne jarna a bizalom értékeire kitöltött öt esztendősi politikai váltó!

Csak rajta tisztelt honatyáink. Minket nem a teral a humor, mi csak azt látjuk az egész dologból, hogy akadt egy bátor képviselő, aki törvényjavaslatot mer vedelmezni a vidék iparának és kereskedelmének érdekében s ezzel elismerte, — hogy vidék is van a vilagon.

Csak úgy ne járjon valahogy ez a kis javaslat is, mint az a másik, a vándoripartól és a hazalásról, melyet meg 1893-ban elfogadott a képviselőház s azóta fekszik valahol, senki se tudja, hol.

Ez a mostani javaslat azért mégis egy új veretű értékes láncszem lesz abban a vasból vert választóvonalban, — melyet védő korlátul huz meg a vidék a maga küön élet-erdő és az idegen, meg a fővárosi nagyipar között.

Egy nagy darab birodalmat ad vissza ez a törvény a vidék helyi iparának, a jogos östulajdonosnak, mert megültja a közvetítőnek, az utazónak, hogy egyenesen arra irányuló felhívás nélkül a közvetítő fogyasztónál ne bázalhavson aruiva meg megrendelesek gyűjtése céljából sem.

A szegény kis ipar egy kis levegőhöz jut ezzel.

Mert ördög vigye a magas emelleteket: maradjunk csak a tenyeknél. Háromszázezer család a kis iparból él ma Magyarországon. Azaz hogy elne — ha tudna. De ez a becses, törülmetszett magyar népseg a maga szerénységével és elhatet en égével aldozatul esik a nagyspekuláció apró patkány seregének.

Az utazók elhordják előle a falatot s a háromszázezer ipari törzsök fogyva fogy, az egykori erdő he yén csenevész bokrok sárcsokalanak és a pusztulástól senkinek sincs haszn.

Az ilyen rabkaszárnyakodást, a mint a földmivelésnél, ugyaz ipari és kereskedelmi existenciák nagy mezején is be kell szüntetni.

Vissza kell erdősíteni a vidék kopárrá lett hegyoldalait. Páradásos és lassú munka ez, de nagyon erkölcsös, nagyon szükéges. A magyar faj érdekében a gazdaságpolitikai teren való becsületbeli kötelesség ez, mert a haza szemponyjából az emberlet tőkéje becsesbb az aranyból rakott tőkénél is.

Nem ígérünk azért arany hegyeket s fakó kis törvény eredményeként, de mindenestre tisztelettel s bizonyos meghatottsággal veszük

Ma haragudtam is. Először életemben. Eppen morpheus karjaiba skartam szenderülni, mikor egy kis állat az orromra repült.

Csunya kis fekete bogar. És hogy csiklandozott, kaczagtam volna, de még nem tudok. Aztán elkezdett setálni az orromon, a fülelem össze-vissza. Most már nem nevetem magamban, dühös lettem. Csak pislogtam, csak pislogtam, fel sem vette a szemtelen.

Egyszer aztán olyant rikkantottam, hogy a csunya bogar el, az egész ház pedig összezaladt. Tehát már fegyverem is van. Jelek is vele. Olyanokat sikirok, hogy a papám borzadozva jósol:

«Tenorista lesz belőled!»

Rózsaszínűnek látom az egész világot. Brávó, hipp, hipp, hurrá! Nem szabad az embernek sobasam addig zugolódni, míg csak felület-sen ítéltet valamely dolog felett.

Bocsássatok meg. Oh nők, bocsássatok meg, hogy bar csak gondolatban is, vétettem ellenetek!

Oh, hiszen nem minden nő olyan csuf, mint a baba néni! Megegyszer, bocsássatok meg hölgyeim. És mi okozta e változást?

Dadát kaptam.

Szoptatós dadát.

Szép, nagyon szép. A szeme barna és ugy csillog, villog, hogy csak ugy kaprázik tőle a szemem. Sokszor elnezem ezt a két ragyogó jószagot. Kétfőzőn fixirozom a dadát, de nem reagál, ugy látszik még kesiny vagyok hozzá.

Pedig ugy szeretem. Arcza hol piros, hol meg fehér. A szája az nagyon hercezig. Dél előtt meg is csókolt, majd kipattantak az ereim, ugy keringett bennem a vér. Érzem hogy ferfi

vagyok. És azután, azok az édes perczek, mikor a kebelén pihenek. Az a gyönyörű fehér, meleg hushalom, az az én birodalmam. Korlátlan ur vagyok rajta, az enyem, az enyém egészen. Milyen kéjes érzés az, mikor ez a két gyönyörű gömbölyűség szabályosan emelkedik és esik. Rajta pihentetem a fejemet, ringat kéjesen, almatagom — de nem alszom. Nem. Ábrándozom. Vajjon ha nagy leszok akkor is szabad lesz egy nő kebelére hájtani a fejem!?

— Oh csak szabad volna, mert olyan jó.

S aztán hogy kopog valami, Kipp, kopp, kipp, kopp...

A dada szive. Evvel szeret a dada. Vajjon kit?

Valakit szeret, ugy gondolom. A multkor sokáig nézett. Egyszerre magához szorított, s a szeméi vízesek lettek, epp ugy mint az enyém hársok. Sirt. Én nagyon szeretem a dadát hat én is ve e sirtam. Ő hamar elhaltgatóit, de én kit rítottam, börtöm a dadam fájdalma felett másfél óraig szakadalanul, orkomszakadtaból.

A! ? Figyelem, lépéseket hallok.

A dada jön. Felemel, bevisz egy szobába, ott fekszik egy másik nő. Ném. Ez nem nő, ez tündér, angyal, ez mindennel több nekem e földön, ez az én edes mamám!!!

— Mama, ölelj magadhoz, csókold meg, szeress!! — kiáltanám ha tudnám; de nincs szükseg a kiáltásra a mamám megölel így is, megcsókol így is, szeret így is!

— Olyan boldog vagyok. Csak most ne találjon meg egy szemtele légy se. A mama beteg, és nekem nem szabad ordítani.

Kemil.

tudomásul, hogy a miért a vidéki kamarák szemben a budapestivel annyira sarkukra álltak, végre is sikerül s egy szerény lépés történik a vidék érdekei felé.

Naivok vagyunk mi vidékiek de, hálásak és tisztességtudók, egyvel több ok, hogy zavartalanul folyjon a tisztelt Házban a viczelődés tovább.

Vegre is a vidékről tárgyalnak.

—y.

A versírás bűnhődése.

(Válaszul a «Magyar Szó»-nak)

Ovidiust megverte az apja, midőn versírásán kapta. Az én megboldogult jó apám se szerette, ha a fiait verset írtak, de hát nem hallgattunk intó szavára. Most azonban mar belátom, hogy nagy igazsága volt, mert azon ifjúsági könnyelműségért, hogy egy két évtizeddel ezelőtt én is írtam verseket, most kell meglakolnom, midőn már a hajam maholnap deregedni kezd.

Pedig hát én már régen jó utra tértem. Felhagytam a versírással, bállottam c-öndes beamternek s igyekeztem elfeledni, hogy valamikor az Apolló mesterségében kontarkodtam. A feledés már-már sikerült volna, ha abból az utóbbi napokban föl nem ráznak.

Most sem alkalmatlankodtam volna én kicsinyes vers-kérdéssel az olvasó közönségnek, ha a «Magyar Szó» című fővárosi lap, Jókainak egy irodalmi tévedését felhasználva, igaztalanul meg nem támad engem, a ki az egész dologban teljesen ártatlan vagyok.

Nem is védekezni akarok én ezen támadás ellen, csupán azt akarom illusztrálni, hogy némely lapok milyen könnyelműen meg támadnak olyan embert is, aki arra abszolúte semmi okot nem szolgáltatót.

A múlt napokban úgy a fővárosi, mint a vidéki lapok bejárták a hír, hogy Illyes Balint orsz. képviselő, nem régiben «Sárosi romja» cziműn egy költeményt küldött be Jókainak, azzal a megjegyzéssel, hogy ez a vers tudavál Petőfőtől való. Jókai is úgy vélekedett, hogy a költemény Petőfi ismeretlen műve és azt mint Petőfi felfedezett verset egy tárczacsikk kíséretében nyilvánosságra hozta, sőt talán meg németre is lefordította.

Az olvasó közönség megnyugodott abban, hogy Petőfinak eddig isme etlen versét fedezték fel, midőn dr. Horváth Ödön jogtanár (ki nekem tanuló társam és nem tanarom volt, mint a hogy a lapok tévesen írják) az «Eperjesi Lapok»-ban kijelentette, hogy azt a verset nem Petőfi, hanem Kósa Barna írta.

Ezen hírlapi közleményekben rám nézve nem volt semmi sérelem, sőt a hiúságotok talán hizeleghetett volna az, hogy az én egyik versemet meg Jókai is elfogadta a Petőfi verse gyanánt s azt hittem, hogy a dr. Horváth Ödön czáfolatával napi rendre térnek az egész dolog felett s nekem nem lesz rá okom, hogy ezen ügyben felszólaljak.

A «Magyar Szó» azonban a helyett, hogy az egyszerű czáfolatra szorítkozott volna, okt. 13-iki számában a következő, erősen személyeskedő ujdonságot böccátotta meg ellenem:

— **Verspanamák.** Petőfi Sándor jó poéta volt, Kósa Barna ellenben rossz. Ez az utóbbi azonban nem nagy baj, mert a Kósa Barna nevet úgy sem ismerik az országban. Azaz hogy csak eddig nem ismerték, ezután már az C-neve is ismerősen fog megcsendülni a Kárpátoktól az Adriáig. És még hozzá mint jó poétáé. Hogy egy ismeretlen rossz poétából miként lesz néhány nap alatt ismert jó poéta: ez olyan karriér, amely méltán érdekelheti mindenkit. Ugy történt a dolog, hogy Jókai Mór egy verset kapott kézhez azzal a megjegyzéssel, hogy ez a Petőfi Sándor egyik ismeretlen verse. A vers rossz volt, de tényleg — ismeretlen. És ez elég ok volt rá, hogy Jókai Mór tárczát írjon róla és fölmagasztalja Petőfi e nagyszerű alkotását. Kósa Barna visszahúzódva az ismeretlenség homályába

nyugodtan várta végig, amíg a lapok sorba agyon magasztalják a verset és talán soha sem elégette volna meg a dicséreteket, ha dr. Horváth Ödön, eperjesi jogakadémiai tanár el nem arulja a titkot, hogy a vers nem Petőfié, hanem Kósa Barnaé. A magasztalás most mind Kósa Barnán szárad és ha van benne egy kis humor, megajándékozta majd verskötetéivel azokat a lapokat, amelyek a Petőfi neve alatt olyan jónak találták azt az egy verset. Vajjon közelebbi fogják-e a többit is?

Az ellen, hogy a «Magyar Szó» engem rossz poétának tart, nincs semmi kifogásom. Tisztelem a kritika jogát s akár jó s akár rossz poétának tart engemet a «Magyar Szó»: rám nézve teljesen közönyös, nincs belőle se hasznom, se kár, mer: én már régóta nem írok verseket s nem vagyakozom költői babérok után. Megelégszem annyival, ha a bab-csuszpájzomra jut baber-level, ha intéskömön nélkülözhetem.

Az ujdonságban foglalt guayos megjegyzések se bántanak érzékenyen, hiszen midőn hírlapíró voltam, megszokhattam a gúnyt, a gancsokodást és a kicsinylést. Hanem az ellen a gyanúsítás ellen határozottan tiltakozom, hogy én visszahúzódva az ismeretlenség homályába, nyugodtan vártam végig, a míg a lapok sorba agyon magasztalják a versemet s engedtem, hogy a magasztalás most rajtam szárad.

Ugy látszik, hogy a «Magyar Szó» nem dr. Horváth Ödöntől, hanem tőlem várta volna a czáfolatot. Én azt bizonyára megtettem volna, de hát én az utóbbi hat hét alatt reggeltől estig, folytonosan számadásokat vizsgáltam s ezen idő alatt még csak bele se tekintettem egyetlenegy fővárosi lapba se. Így a Jókai közleményét se olvastam, tehát azt meg sem czáfolhattam. Sőt még a mai napig sem olvastam a Jókai közleményét; kerestem ugyan az illető lapot úgy a tözsdékben, mint a szerkesztőségekben, de nem találtam. Én tehát még ma sem tudom, hogy milyen magasztalásokat írt verseről Jókai s mit írtak a fővárosi lapok: a «Magyar Szó» mégis engem tüntet föl dicsvágyó fűzfa poéta gyanánt!

Sőt többet mondok: a dr. Horváth Ödön hírlapi czáfolatára is más figyelmet fordított. Nev szerint Zoltai Lajos, Debreczen sz. kir. város segéd-levéltárnoka, ki okt. 12-én hivatalomban felkeresett s elmondta, hogy Jókai miként nézte az én versemet a Petőfi versének. E figyelmeztetés nélkül még talán mai napig se tudtam volna meg, hogy Jókai az én versemet elplagizálta a Petőfi részére. Zoltai Lajos, a maga őszinte lelkesedésében, meg gratulált is ezen írói sikeremhez. Akkor persze meg se sejtette, hogy másnap majd begratulál nekem a «Magyar Szó»!

Nem akarom az olvasó közönség türelmét hosszasan igénybe venni, de azt mégis jónak látom elmondani, hogy mint jutott az én igénytelen versem azon megirigyelt dicsőséghez, hogy a Petőfi versének tartásak?

Tavaly ősszel az eperjesi «Széchenyikör» Petőfi-ünnepélyt rendezett. Ez alkalommal dr. Horváth Ödön eperjesi jogakadémiai dékán tartott felolvasást Petőfinak eperjesi időzéséről és ottan írt verseiről. Midőn felolvasásához az adatokat gyűjtögette, fölkereste őt Binder Károly nyug. tanító és egy verset adott át neki kéziratban, melyről Binder azt hitte, hogy ez Petőfinak az a költeménye, a melyet ő a sárosi várra tett kirándulása alkalmával a romról írt «A rom panasza» cziműn s a mely elveszett.

Dr. Horváth Ödön, mint hozzám intézett s ma is birtokomban levő levelében írja, e verset, mint Petőfi-ereklyét, fel akarta venni felolvasásába. Ekkor azonban kezébe került az «Eperjesi Lapok» 1880-ik évi nov. 13-iki száma s abban megtalálta ezen verset. «Fellegekig meredő hegyorom» cziművel az én nevem alatt.

Dr. Horváth Ödön ekkor kérdést intézett hozzám, hogy nem tudok-e valamit Petőfinak

a sárosi várról írt, elveszett verséről? Továbbá milyen körülmények között írtam én az «Eperjesi Lapok»-ban megjelent versemet?

Ujabb levelében arról is értesített, hogy ezen versemet egy eperjesi tanítónő, a három költő által megénekelt erdei laknál tartott felolvasásában, mely nyomtatásban is megjelent, egyenesen feldolgozta, mint a Petőfi versét. Ez még 1897-ben történt, de nekem erről a felolvasásról s versem elplagizálásáról semmi tudomásom nem volt s ezen felolvasást midéddig nem tudtam megkapni.

Dr. Horváth Ödönnek szives készséggel adtam meg a felvilágosítást. Megírtam, hogy nekem nincs arról tudomásom, hogy Petőfi a sárosi várról verset írt volna; én pedig a kérdéses verset 1880. szept. 5-én írtam Eperjesen, a mint ez verses könyvembe (melyet a «Debreczen» szerkesztőségében jelen alkalommal bemutattam), fel van jegyzve. Az «Eperjesi Lapok»-on kívül a 80-as év-kben megjelent e vers több vidéki lapban, a «Debreczen»-ben két ízben is s Gaspár Imre, a «Debreczen» akkori szerkesztője, adta neki «A sárosi rom» cziműt, míg én eredetileg a vers kezdő sorát használtam czim gyanánt. Megjelent továbbá ezen vers 1890-ben kiadott, verskötetemben is; de sem ekkor, sem előbb midőn a vidéki lapokban közöltem, nem kellett semmi feltűnést. Nem gratulált hozzá senki, az meg éppen eszébe sem jutott senkinek, hogy ezt a verset a Petőfi versének tartsa.

Binder Károly urhoz úgy kerülhetett ezen vers kézírata, hogy midőn én, mint fiatal diák, verseket írtam, tanuló társaim egyik-másik versemet lemásolták és kéziratban terjesztették. Egy ily kézirat juthatott Binder Károly urhoz s ő most azt hiszi, hogy a kézirat sokkal régebbi keletű. Ha azt a kéziratot elküldenék, valószínűleg felismerném, hogy kinek az írása, — sőt az is lehetséges, hogy az én saját írásom, mert magam is lemásoltam emlékül, bizalmasabb ismerőseim számára, egyik másik versemet.

Dr. Horváth Ödön ezen felvilágosításomban megnyugodott s felolvasásában nem is tett említést ezen versről. Nekem tehát nem volt okom rá, hogy ezen vers ügyét a nyilvánosság előtt tárgyaljam.

Már én meg is feledkeztem az egész dologról, midőn a folyó év június havában levelet kaptam, ugyanezen tárgyban, Budapestről, Sziklai Jenő urtól. Binder Károly urat ugyanis nem hagyta nyugodni a felfedezés dicsősége s az említett kéziratot Sziklai Jenőnek adta át azon megjegyzéssel, hogy ő ezen verset a Petőfi versének tartja.

Sziklai Jenő, mint nekem írja, noha a kézirat nem a Petőfié, már közölni akarta a «Pesti Hírlap»-ban ezen verset, kommentárokkal kísérvé, mint Petőfi-ereklyét, midőn értesére jutott, hogy Dr. Horváth Ödön ug nyilatkozott, hogy e verset nem Petőfi írta, hanem én.

Tőlem tehát azt kérdezte, hogy valóban én írtam-e azt a verset? S ha igen: küldjem el neki azon lapot vagy könyvet, melyben ez a vers megjelent, — mert mint írja: «az irodalom szempontjából e kérdés igen fontos!»

Azonnal válaszoltam Sziklai Jenő urnak, még pedig körülbelől ugyanazt, a mit már előbb dr. Horváth Ödönnek írtam s verskötetemet is elküldtem neki, jelezvén, hogy mely lapon található meg a kérdéses verset.

Sziklai Jenő újabb levelében megköszönve felvilágosításomat, többek közt ezeket írta: «Annyit szükségesnek tartok megjegyezni, hogy Gyula Pál, kivel az egész dolgot tudattam, a verset meg lehet őseinek dek larálta, a mi az én ajkamból tán szidásnak, ócsárolásnak volna vehető, de ő tőle mint különös dicséretet kell elfogadnia.»

Sziklai Jenő urral is tisztába hoztam tehát ezt az ügyet s most már igazán azt hittem, hogy nem lesz ezen vers miatt több kérdészködésnek kitéve s ezen ügy nem kerül nyilvánosságra, — holott bá oly hű és dicsvágyó lennék, mint a minőnek a «Magyar Szó» tart: magam gondoskodtam volna arról,

hogy ezen, néhai poétai működésére csak dicsőséges dolog, nyilvánosságra jusson.

En azonban ezt nem tettem, valamint arról sincs mindeddig semmi tudomásom, hogy miként került az a kézirat később Illyés Bálint orsz. képviselő urhoz, — arról meg éppen séggel nem tehetek, hogy Jókai azt a verset annyira felmagasztalta: a «Magyar Szó» mégis engem vádol és engem gyanúsít!

Intő példa ez a fiatal versíróknak! A versért, mint az én esetem mutatja, még husz év múlva is megbűnhődhetnek, holott husz év alatt még a büntény is elévül!

Debreczen, 1900. okt. 15.

Kósa Barna.

A fentebbi cikket már ki volt szedve, midőn megkaptam dr. Horváth Ödönötől az «Eperjesi Lapok» f. évi okt. 7. ike számát.

E lapban olvasható dr. Horváth Ödön tárczaccikke: «Petőfi verse a sárosi várról». E tárczaccikkéből kitűnik azon gondatlanság, felületesség és lelkiismeretlenség, melylyel némely fővárosi lapot szerkesztenek.

Horváth Ödön egész terjedelmében atveszi Jókainak sokat emlegetett közleményét, valamint közli azon verset is, melyet Illyés Bálint Jókainak, mint a Petőfi versét átadott.

Ez a vers valószínűleg a Petőfi. De ez egészen más vers, mint az enyém!

Szó szerint így hangzik:

Sárosvárromja.

— Petőfi Sandortól, 1845. év tavaszán. —

Alkotni nehezebb, mint rontani,
S mégis, a mit a nagy ósök építének,
Le nem dönthette végkép a bitör
Minden dühével dúló fegyverének.

Csonkán merednek égbe toronyaid,
Oh vár... s én mindenik mellett megállok;
Szent érzellemmel honfi szívemen,
Miként Jeruzsálemben a zarandok...

Egy országszerte üzött, kergetett,
Sebektől verző vad volt a szabadság,
E vár vala utolsó menhelye
És itt elfogták a vérszomju kutyák.

E vár vala utolsó menhelye,
Innen tekintett a tiprott hazára,
Mig durva göggel tört reá a zsarnok
És a bőrtönnek feneké járta.

Sötét bőrtönbe tették be a hőst,
Hol rabbillincz kigyózott a kezekre,
Lement a nap az égről más napig,
És a hazáról? ... arról miódörökre.

Az én versem pedig, melyet a sárosi várról írtam, így kezdődik:

Fellegekig meredő hegyorom,
Rajta sötétlik a sárosi rom.

Rajta pihen meg az esti sugár,
Felpirul akkor a dult falu vár.

Többet felesleges a versemből közölnöm,
mert minden olvasó beláthatja, hogy itt két,
teljesen különböző verssel van dolgunk.

Jókai tehát nem az én versemet közölte a Petőfi égyenánál; de Horváth Ödön se állította azt, hogy ez az én versem lenne, hanem tárczaccikkében egyszerűen említett tett arról, hogy Eperjesen némelyek az én versemet, egy ideig, a Petőfi versének tartották.

Az a fővárosi hír-író azonban, ki a Horváth Ödön tárczaccikkere hivatkozott s megkarta ezáfolni Jókait: el sem olvasta a Horváth Ödön tárczaccikkét, vagy nem értette meg azt, ebből keletkezett az a fatális tévedés, melynek áldozata ez idő szerint, én vagyok.

És most már ítéljen az olvasó közönség: mivel érdemeltem én meg azt, hogy a «Magyar Szó» olyan csúnyán pellenegére állított?

Kósa Barna.

HIREK.

* **A polgármester 25 éves jubileumára** a következő meghívó bocsáttatott ki:

Debreczen sz. kir. város törvényhatósági bizottságának; Simonffy Imre kir. tanácsos polgármesterkedésének 25-ik évfordulója alkalmából folyó 1900 év Október hó 18-dik napján — Csütörtökön — délelőtt 10 órakor az «Arany Bika» szálloda nagytermében tartandó Diszközgyűlésére. Targysorozat: 1. Elnöki megnyitó. 2. Üdvözlő beszéd és emékirat átadása. 3. A polgármester válasza. Debreczen sz. kir. város törvényhatósága, együtt érezve a város minden rendű és rangu lakosával, hálás örömmel nyújtja az előismeres koszorúját azon férfinak, ki negyedszázadon át hűséges, becsületes munkálkodással, — tapintatos böcs belátással intézte, vezette városunk ügyeit és a ki városunk fejlődése körül el nem bervadó érdemeket szerzett. — Kezszéggel s örömmel ragadja meg az alkalmat, hogy a 25-ik évforduló napján, osztatlan szeretetének s tiszteletének méltó kifejezést adjon. Törvényhatóságunknak ezen lélekemelő ünnepélyére hazafias tisztelettel meghívom s felkérem, hogy azon megjelenői szíveskedjék. — Debreczen, 1900. október hó 8. Gróf Dégenfeld József főispán.

* **A polgári kerékpáros egyesület versenyéje.** Tegnap délután tartotta meg az agilis polgári kerékpáregylet ezidei utolsó versenyét. A versenyen közönség csak közepes számmal jelent meg, ami egyrészt az idő hirtelen lehülésének, másrészt annak tulajdonítható, hogy a tegnapi verseny «házi» verseny lévén nem igért annyi érdekességet, mint a tavaszi és nyári nyit versenyek. Ha a versenyek kvalitását nézzük, bizony csak oda jutunk ki, hogy a mi versenyzónk meg sokáig nem fogják tudni felvenni a küzdelmet a pestiekkel. De kitértés, ami késik nem mulik. — A versenyek lefolyásáról különben következőkben számol be tudósítónk: 1. Megnyitó-verseny: első: Kövessy Rezső, második: Ehrenreich Jenő, harmadik: Fenyvessy Jenő. 2. Juniorok versenye: első: Fenyvessy Béla, második: Magyar Bertalan. 3. Egyéni-verseny: első lett: Kövessy Rezső, második: Ehrenreich Jenő, harmadik: Weisz Bertalan. 4. Főverseny: (5000 méter) első: Rott Janos, második: Kövessy Rezső, harmadik: Kovács Gábor, még futottak: Kövessy Boldizsár, Weisz Bertalan, Ehrenreich Jenő, Friedmann Elemér. 5. Akadály-verseny: (2000 méter) első: Markus Márton, második: Kövessy Rezső, harmadik: Ehrenreich Jenő, még futottak: Szilvassy Jenő, Weisz Bertalan. 6. Vigasz-verseny: első: Kovács Boldizsár, második: Friedmann Elemér, harmadik: Weisz Bertalan. Este lakomához ütek az egyesület tagjai, ahol sokszor cseppet össze a habzó sorleg, az első év fényes sikerének öröme.

* **Fazekas Mihály síremléke.** Szép és érdekes határozatot hozott tegnap a főiskolai Irodalmi Önképző társulat. Fazekas Mihály a L u d a s M a t y i című népszerű komikai eposz szerzője jeltelen sirban pihen a K o s s u t h-utcai temetőben. Fejfája elkorhadt s a halottak városában semmi sem emlékeztet Csokonai meghitt barátjának csendes nyugóhelyére. Most a főiskolai ifjuság karoita fel az ügyet s tegnap B a l k á n y i Kalman joghallgató indítványára elhatározta, hogy a síremlék felállítására mozgalmat indít. Amint halljuk, a tét felvannan Fazekas-emlékünnepet is fogunk rendezni a költő síremléke javára. Reméljük, hogy Debreczen város közönsége méltó támogatásban fojja részesíteni ezt a mozgalmat, mely egy derek, kiváló fia emlékének kegyeletos megörökítésére irányul.

* **A belényesi közjegyző fegyelmi ügye.** Említettük lapunkban, hogy a múlt héten a debreczeni kir. törvényszék mint fegyelmi bíróság T h u r v Ignacz belényesi kir. közjegyző fegyelmi ügyével volt elfoglalva. A tárgyalás menetét nem tartottuk érdemesnek olvasóinkkal megismertetni, mert jobbára tanuk ki állgatása töltötte be. Szombaton hozta meg a törvényszék ítéletét, melynek

értelmében Thamá-falvy Taury Ignacz 600 korona pénzbírságra s 934 korona eljárási költség megfizetésére ítéltetett. Ugy az ügyész, mint a vadlots felebbezett.

* **A debreczeni tanári kör Wlassics-hoz.** Tudvalevő, hogy a múlt héten benyújtott költségvetés kedvező feltételeket foglal magában az allami tanárookra nézve, a kiknek most teljesül régóta hangoztatott jogos kívánásuk, t. i. az eddigi egy harmad helyett felerészük jut be a IX. fizetési osztályból a VIII. osztályba. A debreczeni tanári kör mindjárt alakuló gyűlésén megragadta az alkalmat, hogy ezt megköszönje a közoktatási miniszternek. Tegnapi gyűléseből a következő tavrátot intézte Wlassics Gyula közoktatási miniszterhez:

»A debreczeni tanári kör mai közgyűléséből mély tisztelettel és hálás érzellemmel üdvözlö Nagyméltóságodat azon felemelő jóindulataért, melyet az 1901. évi költségvetés keretében az allami középiskolai tanárok érdekében tanusítani méltóztatott.

* **Simonffy Imre jubileuma** ügyében a végleges programot legutóbbi ülésében állapította meg a rendező bizottság. E szerint az ünnepség programja a következő:

Október 17-én este 7 órakor eiszelőadás a színházban. — Szinre kerül Könyves Kalman dráma, amelyet tabló s alkalmi óda előz meg.

A diszeloádáson a közönség estélyöltözékben jelenik meg.

Okóber 18-án délelőtt tíz órakor Debreczen város diszközgyűlése Bika szálloda nagytermében, amelyen K. Tóth Kálmán Debreczen közönsége nevében üdvözlö a polgármestert és átadja az anyakönyvet.

A polgármester válasza után a közgyűlés véget ér.

Közgyűlés után a városüzán a tisztikar nevében Komlóssy Arthur főjegyző üdvözlö a jubileum s a tisztikar albumját adja át.

E-te 6 órakor gyülekezés a főiskola udvarán, ahonnan fél hétkor lámpionos menet indul a polgármester Kossuth-utcai lakása ele. Ott a dalosegyesületek szerenáddal tisztelik meg Debreczen közönsége üvében pedig dr. Bartha Béla akad. ig. fogja üdvözölni.

* **Személyi hír.** K i s s Aron püspök Budapestrol, hol a főrendiház szombati ülésén elnökölt tegnap délután H a j d u Zsigmond püspöki titkarral Debreczenbe, haza érk-zett. B e ö t h y Zsolt miniszteri tanácsos, egyetemi tanár másfélnapit itt időzés után tegnap Budapestre utazott.

* **Ügyvédek gyűlése.** A debreczeni ügyvédi kamara tagjai tegnap d. e. tárgyalást tartottak, amelyen az ügyvédek nyugdíj ügye került tárgyalás alá. A kamara megadta a választ az igazságügymin. által kívánt kérdésekre s ezzel az ülés véget ért. Déltán az angol királynő szálloda ettermében közebéd volt, a melyet H a u e r Bertalan vendéglős szolgált fel. — Az ebéd a kiváló vendéglőst dicsérté.

* **Esküvő.** Ungár Jenő a debreczeni ifiatság egyik rokonszenves alakja e hó 24-én tartja esküvőjét Keilner Berta kisasszonnyal, ifjabb Keilner Dávid szép és kedves leányával.

* **Főjegyzőválasztás H.-Böszörményben.** H.-Bö-zörményből írják: A haláloszós folytán megüresedett főjegyzői állásra két pályázó jelentkezett u. m. Dr. M a g i Kálmán ügyvéd, városi tisztügyész és V e c s e y Aladár jászberenyi lakó okleveles és volt főjegyzőhelyettes. Választás október hó 20-án e héten leendő s bizonyosan Dr. Magi Kálmán egyhangu választásával ér véget.

* **A «Zion» egyesület** azon t. tagjai, akik a f. hó 18-ikán a polgármester ur tiszteletére rendezendő lámpionos menetben részt

vesznek, illetve az ivet aláírták, kéretnek, hogy csütörtökön d. u. 1/2 5 órakor az egylet helyiségében pontosan megjelenni sziveskedjenek. A lampionok ott osztatnak szét.

* Szerencsétlenül járt fiakkeres.

Európa nagyobb városában szokás, hogy a városi hatóság sulyt fektet arra is, hogy a bérkocsik milyen állapotban állanak a közönség rendelkezésére. Evvel egyszersmind felügyeletet gyakorolnak a fiakkeres lovakra is. Nem egy fiakkeres olyan lovakat használ, hogy valóságos botrányra nézzen. Egy nemi lyk igazán alig bír menni. Az állatvédelem kezd dívatba jönni, ideje volna nálunk is meghonosítani és elkezdni a száraz, kisszott járnai alig tudó fiakkeres gabékat, a melyek a mellett nem valami aesteticus látványt nyújtanak. Hogy milyen kellemetlen a közönségnek az ilyen botrányos állapotban levő kocsi; bizonyítja a tegnapi este a Piacz-utcán történt baleset. Egy egyfogatu bérkocsisnak a lova a legsebebb hajtás közben gyöngye lábai miatt elesett. A kocsiiban ülő uri ember kivugódott a kocsiából, komolyabb baja azonban nem történt. Annál rosszabbul járt azonban a bakon ülő fiakkeres, Loesert és a derekát eltörte. Esméletlen állapotban szállították be a kórházba.

* A Magyar Szó álma. A Magyar Szó című napilapban olvastuk a következő ujdonságot:

— A debreczeni átirat. A debreczeni jogászfisuság tudvalevőleg átiratlatilag arra kérte fel az egész ország jogakadémiai ifjuságát, hogy tagadja meg a közösséget a budapesti Tudomány Egyetem nemzeti pártjával. Az átirat N a g y v á r a d r a is megérkezett és a napokban kellett volna á r g y a l n i ott. Azonban az ifjuság liberális része jogos aggodalommal tartott attól, hogy a várt eredmény helyett az fog bekövetkezni, hogy az átiratot fogja felhasználni az ifjuság többsége antisemita és klerikális érzelmei kifejezésére. Ezert most fölkérték a debreczeni ifjuságot, hogy vonja vissza átiratát, nehogy Nagyváradon a liberalizmus előrelátható és kikerülhetetlen vereségbe kenyszerítessék.

Noshát mi utána jártunk a dolognak, mert nagyon csodáltuk volna, ha tényleg így történik a dolog, hogy a nagy lelkesedéssel meghozott határozatot vissza vonja a debreczeni ifjuság.

Nem tudjuk honnan szerezte információját tisztelt lapársunk, azonban utánjárásunk folytán megnyugtattuk és kijelentjük, hogy a dologból egy szó sem igaz, olyan átirat a n. váradai jogászoktól nem érkezett Debreczenbe s hisszük, hogy nem is fog érkezni, mert amúgy is hiába való lenne.

* Letört bimbó. Szomorú csapás érte Dr. Kardos Samut, a debreczeni ügyvedi kar-nak ezen ismert tagját, jeles kriminalistáját. A halál elragadta egy pár napi szenvedés után legkisebb gyermekét, a két éves kis Piroskát. Az ártatlan anygalkáról szóó gyászjelentés így hangzik:

Dr. Kardos Samu és neje Engländer Malvin mint szülék, Kardos Margit, Etel, Giza, István és Auna mint testvérek, fájdalomtól lejutott szívvvel jelentik, hogy ártatlan kis leányuk, illetve testvérkéjük PIROSKA két esdfél éves korában, f. hó 15-én, rövid szenvedés után elhunyt. A korán letört b i m b ó t — f. hó 16-án délután — két órakor temetjük Piacz-utca 56-ik szám alatti laká-

sukból, mely végtisztességére elre rokonainkat és ösmerőseinket bánatos szívvel meghívjuk. Debreczen, 1900. okt. 15.

* A békétlen mikolaiak. A szatmármegyei Mikola község lakói nincsenek megelégedve lelkészükkel. Erre mutat az a levél, melyet Miko a egyik igen tekintélyes polgára küldött közlés végett szerkesztőségünkbe. A levél így szól:

Tekintetes Szerkesztőség!

Becses lapjában leendő közététel céljából van szerecssem értesíteni, hogy a mikolai ref. egyház hívei f. év és hó 9-én küldöttségileg járultak Kiss Áron püspök úrho méltóságához, lelkészük Király Gyulának egyházukból elmozdítása iránti kérelmükkel. Kérelmükben kijelentik, hogy a meny nyiben 7 év óta kérelmeznek a magát is lehetetlenítő lelkész elmozdítása végett: ha kérelmüknek most sem ad helyett illetékes hatóság; az esetben a tekintélyes egyház hívei valóságos elhagyásával fognak érvényt szerezni lelkészüknek az egyházból való eltávolítása iránt,

* A kórházak hiénái. A mostani szeccszési időben a sok furcsaságok között nem a legutolsó helyet foglalják el a kórházak hiénái. A munkakerülő hiénák a tétienség szeretele újabb módját honosította meg az ingyenelésnek. Munkakerülő síhederek, kik mar végig próbálták a semmittevések minden módját, látva a gyakran bekövetkező terhes következményeket, ehhez az újabb szeccszési formához fordulnak. — Valamely betegséget szimulálva felvételük magukat valamelyik kórházba s hetekig s még tovább is ott élőködnek az állam költségén a kórházakban. A belügyminiszter mindogyre küld körrendeleteket a hatóságokhoz, melyben ilyen munkakerülő hiénákra hívja fel azok figyelmét. Tegnapi is érkezett a városhoz egy ilyen körrendelet, melyben nem kevesebb, mint husz ilyen névszerint felsorolt kórház hiénára hívja fel a hatóság figyelmét. A városi tanács közölte a körrendeletet a rendőrságnél.

* Kiss Béla zenekara ma este a Corsó kavéházban zeneestélyt tart.

Színház.

Az anyaföld.

(Eredeti népszínmű 3 felvonásban. Irta Géczy István. Zenéjét szerezte Mocsáry István. Először adták Debreczenben 1900 okt. 14.)

Géczy István »Anyaföldjének« sok, nagyon sok hibája mellett az első pillanatban szemünkbe ötlük az a jó oldala, hogy a mai társadalom kellős közepébe markolva olyan alakokat hozott színpadra, a kik részben előalakok, osztrályosai azoknak a szenvedéseknek, melyekre Géczy e darabját építette.

»Gazdag ember, dicsó ember, szegény ember, komisz ember.« Ez a tendenciája az »Anyaföldnek.« Ezt beszélük Solyom András, Csombék Péter, Banya Ágnes másfél felvonáson keresztül. Az énes paraszt semmi, a jólakott, az már valami! És mert a éne-e nem lehet másként mint erőszakkal elkergetni, küzdeni kell a végső lehelletig azok ellen, a kik okai annak, hogy a paraszt éhes.

Egy hevesmegyei faluban játszódik le a darab. A nép földhöz ragadt szegény, nyomorral küzdött egész aratásig. De már megértett a ringó kalászoknak végtelen táblája, s reménye van, hogy ha az uraság teljesíteni fogja jogos követeléseit, enyhülni fog a nyomor. — Solyom András (B a r t h a) a földmivesek vezére, ő adta ki a jelszót: »Ugy miat tavaly

nem dolgozunk több kell, f-ltellenül több. A falu nagyrésze pártjára áll, s fenyegető hangon követeli jogait. A szocialis izü mozgolódás Bencze Miklós főszolgabíró (T a n a y) arra indítja, hogy csendőseget és katonaságot összpontosít a faluban.

Ez az izgatottságot csak növeli, a mit azután ügyesen hasznal fel Csombék Péter nagyszáju veres inges lakatos (Nagy Gyula). Izgatja a népet az urak ellen, s bar alapjában véve végtelenül gyáva frater, hallgatnak a szavára. Így jön azután összeütközésbe Solyom András vejevel Erős Jánossal (O d r y) ki a józan elemet képviseli, s nem üvén fel a nagyhangu beszédnek, leakarja aratni az uraság buzáját.

Solyom András hevesen ő szetuz a miatt vejevel. Leánya Eszter (E. Kallay Lujza) enig tudja őket kibekíteni. A szolgabíró is erősen biztatja Janost, hogy csak tartson ki. Többször is felkeresi házában a minék oka tulajdonképen az, hogy szerető Solyom András kisebbik leányát Boriskát (P e r é n y i Margit) elszedíteni.

A második felvonásban történik aztán a tragédia. Erős János aratni akar társaival egyetemben. Solyom Andrásék azonban a vetés elé állanak, s nem engedik. A szolgabíró erőszakot akar használni, de János kerit, küldje el a csendőröket. A csendőrök elvonulnak, Solyom ezt látva a buza elé áll. »Ha kaszál valaki, az első kaszavágás őt éri.« Erős János erre leteszi kaszáját, s társaival elvonul. Itt fordul meg a darab. A szocialisták zajongva elmennek, csak Csombék lakatos marad ott, meg a szolgabíró. Csombék tudja azt, hogy a szolgabíró szemet vetett Boriskára, s hogy üssön egyet ellenlábasan Erős Jánoson, össze hozza őket egymással. A szolgabíró erős óstrom alá fogja Borist, a ki kétségbeesetten védekezik. A légyott szemtanuja Banya Ágnes értesíti a dolgról Erős Mihály szakaszvezetőt Boris jegyosét, ki a községbe rendelt katonasággal van ott. Mihály lélekszakadva fut a buza vetés elé; s mikor látja, hogy a szolgabíróval hogy küzd jegyose, szuronyát kirántva rohan rá. Leteperi a földre, a mikor Solyom András rohan elő, kiveszi Mihály kezéből a szuronyt, s megöli a szolgabírot. A gyilkosságra futva jön a katonaság, s a nép közé lö. Solyom halaloson sebesül és a főizgatók holtan rognak össze. Az uradalom ispanja gyilkossággal vádolja Erős Mihályt is. Solyom András halalos ágyán vallomást tesz, a mi felmenti Mihályt. Ő maga kibékülve a sorssal, kezében egy csomó földdel, a jó anyaföld l meghal.

Hogy a darab mozgalmass, érdekes az tény, de hogy a tendenciája hamis, az már a mese vázából is következtethető.

A nép végtelen nyomorát rajzolja az első felvonásban. Előkészíti szép frázisokkal az urak elleni nagy küzdelmet, s mi-or keressük, hogy mindez a nagy hüho miért, mi okból — a szerző azt feleli, 8 órai munka időért és azért, hogy az uraság kocsió vigye őket aratni a kocsió is hozza haza. Ezert a magyar paraszt, melynek lelke Géczy szerint is elválhatatlanul tapad a föld rogeihez, nem lesz veres inges szocialista, Solyom András féle emberek gyenge logikája, hogy azért mert szegények vagyunk — nem fanatizál egy egész falut, s a Banya Ágnes-féle szajás némbereket nem veszik komolyan egy faluban sem, hanem küldik a főző kanál mellé. Jól-

eső érzéssel látjuk Erős János alakját. Igazi verbeli magyar paraszt, komoly, meggondolt, nem dikciózik, de megy a maga — utján, a kötelesség után. Szembeszáll a Csombok fele izgatókkal, a kik különben minden faluban megtalálhatók, s az örök békétlenéget képviselik.

De nem elégit ki a darab azért sem, mert a harmadik felvonás utolsó jelenete is szintén a hamis tendencia mellett érvel. Sokan András nagy agitátor egy pillanat alatt megbekül s kezében egy marék anyafölddel predikációt tart arról, hogy azt meg kell becsülni, mert a föld az a föld csak. Ezért a hamis tendenciát ugyan elakarja enyészteni a szerző egy meghatározó epizóddal, a zendülés áldozatainak temetési menetével, de bántó kirívó ellentétül ép a temetési menettel hozza össze a csendőri szuronyok között haladó meglánczolt szocialistákat. Rosszul számított, ha azt hitte, hogy ez jó befejezés lesz. Azonban az is bizonyos, hogy a darab ferdeségeit a rossz előadás is kiélezte. F. Kállay Lujza, Szigeti Lujza és Odry Árpád érdemelnek csak elismerést. Kállay Lujza mint minden népszínműben, úgy ebben is valósággal uralta a színpadot. Szigeti Lujza helyes felfogással erővel játszotta a szalasz vén asszonyt. Odry pedig nemesen egyszerű átgondolt játékkal nyert feltétlen elismerést. A darabhoz Mocsáry Imre írt néhány szép nótát. Ma különben megismétlik, talán obb előadásban.

(s. b.)

Színházi műsor.

Hétén, október hó 15-en bérlet 13. sz. A. Az anyaföld, eredeti népszínmű 3 felv. Irta: Géczy István.

Kéden, október hó 16-an bérlet 14. sz. B. Bibiás asszony, operette 3 felv. Zenéjét szerzette Roger Viktor.

Szerden, okt. hó 17-en általános bérlet-szünet. Disz előadás: Simonffy Imre 25 éves jubileuma alkalmából Könyves Kálmán, történelmi dráma 5 felv. Irta Jókai Mór.

Csütörtökön, október hó 18-an, bérlet 15. sz. C. Bocaccio, operette 3 felv. Irta Soupe. Ujbetanulással.

Pénteken, október hó 19-en bérlet 16. sz. A. Bocaccio, operette 3 felv. Irta Soupe.

Szombaton, október hó 20-an bérlet 17. sz. B. Othello, tragédia 5 felv. Irta Schak-espeare.

Vasárnap, október hó 21-en két előadás: délután 3 órakor felhelyarakkal Kis szökevény, operette 3 felv. Zenéjét szerzette Mon Aron, este 7 és fél órakor rendez. helyarakkal bérlet-szünet, újdonságul először: Muzslai bankó. Eredeti új népszínmű 3 felv. Irta Györköny Karoly.

Ami az idegeket csillapítja.

Hercz Bernáth ur Turapa'akról (Lip'ó Tepia) levélben jelenti nekünk idegbetegségének gyógyulását, mely hosszú szenvedések után következett be.

— Nagyon bol og vagyok, írja, hogy a Dr. Williams-féle Pink-pilulák, melyek dicséretéről gyakran hallottam, idegbetegség ellen kitűnő szernek bizonyultak. Fogadja halás köszönetemet.

Az idegek túlfeszültsége nagyon gyakori fájdalmat, s gyakran komoly zavarokat okoz. Az idegrendszer a test különböző szerveivel benső összeköttetésben van, arra a mozgást átviszi és ott az érzés jelenségét okozza. Ezért ha az idegközpont beteg azt mondhatják, hogy az egész szervezet beteg. Azok kik ilyen bajban szenvednek, mozdulataiknál kellemet-

len érzést sőt fájdalmat éreznek, E be'legek legtöbbjét migrén bántja, látá-uk, hallásuk zavart, gyakori szívdobogásuk van és a vérkeringés rendetlen. Ha alszanak, lidércnyomás zavarja őket, étvágyok eltűnnek, erejük csökken s komoly rendellenések alhatnak be. Az idegek gyöngülése, a verszegénysége, ezek a baj eredményei; hatni az idegekre, helyreállítani a vért, ez az orvosság. A leghathatósabb és a leghíresebb orvosok által legjobban ajánlott gyógyszer a világon a Pink-pilulák neve alatt jól ismert. Csudalatos eredményeket mutattak fel nemcsak idegbetegségéknél, hanem verszegénységéknél, sárgaságánál, gyomor-és bélbajnál, reumánál s általános gyöngeségéknél.

Kapható minden gyógyszerárban, valamint a magyarországi fővárosban **Török József** gyógyszerésznél, **Budapest Király utca 12.** doboza 1 frt. 75 krétt. vagy 6 doboz 9 frtért.

CSARNOK.

Carmen.

Megrázkult lombos fák alatt bolyongok
Hervadt levelek hullnak csendesen.
Az elmulás már itt borong az erdőn,
Köd húzódik kérszül mindenem.

Valami fajó sóhaj kél köröttem
Mélységes csöndbe faradt suttogás
Mint ha a vén föld kihűl szívéből.
Szakadna fel a végső dobbanás . . .

Hallom de mintha álom volna mindez
Nem értem azt, miért e bus panaszt?
Hervadt virágok illatát szívom bár
Az én szívembe most van a tavasz!

Milóty István.

Régi szép idők.

— Apróságok a főuri életből. —

Pedig nem szép, sötét idők voltak azok. Terve sötétséggel, a hajnal feledültségnek minden reménye nélkül.

Olyan jól esik most visszagondolni arra az időn, a mikor voltak nagy és hatalmas nők, a kik hajnal akartak parancsolni a sötét éjszakának.

Sok sok év múlva jött el. De eljött. Emlekezzünk csak rájuk!

A pesti garnizon igazi büntetése volt az ötvenes években a tiszteknek, mert mindenütt tapasztalniok kellett a gyűlöletet, a mit felső és alsó körök a fehér waffenroch diszkabát iránt értek.

A csodaszép Kendelfy Katinka, később Andrassy Gyulane, mikor egy alkalommal gróf Dégenfeld Imre családjánál volt estély, egyenesen hatat fordított. Ossuna herczeg chevaux-legers főhadnagynak, mikor bemutatott neki.

Még érdekesebb záradí Veress Szilárda esete.

Édesanyjával Balaton-Füreden töltötte a nyarat és r szép, magas műveltségű leányt a fiatalság a szó teljes értelmében körülrajongta.

Emelte ezt a rendkívüli hódolatot az is, hogy Veress Szilárda lelkes honleány hírében állt s aonyávn' együtt melegen partolta a magyar litera urat, mely, daczára a legerősebb germanizációnak, egyre arra törekedett, hogy megmentse azt, a mit a politikusok elvesztettek.

Világoszölök voltak ezekben az időkben a füredi bálók.

A sirvavigadás kora volt ez, mikor nem maradt egyebe a magyarnak, mrnt a hegedű, s éjjel nappal klarinétok sírása, csimbalom sírálma mellett; töltötte idejét az ifjúság . . .

Haldokló nemzet voltunk, amely muzsikaszóval készült a nagy temetésre.

Mikor javában folyt a mulatóság, egy nyulánk, elegáns uzsidas-tiszt lépett Veress Szilárda elé, s magát, mint gróf Loghotellit bemutatva, fölkerete egy fordulóra.

A magyar leány azonban még sem mozdult belyeről, de végignéve a tisztet, emelt hangon így szólt: Katonával nem táncolok.

Viharos éljen riadt föl a teremben, melyet ezután csakhamar elhagytak a veresek; Az ifjúság éjjeli zenét adott a lelkes fiatal hölgynek, elaraszította virággal, reggel pedig a sétányon Jókai volt az első, a ki a következő szavakkal üdvözölte: A magyar irodalom nevében köszönetet mondok a magyar leánynak, hogy osztrák katonával nem táncolt.

A mint hazafias leányok, asszonyok voltak az időben, úgy voltak ugynevezett hazafias szalonok is.

Boqus Janosné, szül. Szögyény Antónia, meg a Gyürki Pálné szalonjai voltak a legünnepesebbek.

Utóbbinak férje dús gazdag földbirtokos valóságos belső titkos tanácsos volt és miut gutgesimnt jó erzelmi hírbén álló uri ember, szalonját ném figyelt a policzáj rendőrsége . . .

A kegyelmes ur nagyon öreg volt már akkor.

Nem törődött semmivel, csak a jó asztallal, fényes estelyeik alkalmával pedig rendszeren elaludt a nagy, piros-barsóy fauteuilben.

Mit tudta ő, hogy éppen az ő szalonjában üzik fűzik a legveszedelmesebb nemzeti aspirációk propagálását: mit tudta ő, hogy mig felesége, a lelkes Erzi grófné egyik estén Hildegarde főherczeg asszony báljában vesz részt, másnap holmi kapott, iróforma emberek surrannak be hozzá, a kikkel aztán órákig eltanácskozik.

— Persze, sok a zálogos pör, gondolta őz exceilenciás ur es ujra szundikált.

A lelkes asszony pedig debogy foglalkozott régi avas pörökkel.

Mentek jöttek a levelek Kossuthnak később GariTalinak, majd a Parisban tartózkodó Teleki László és Almássy Pál által informáltatta magát.

Ha valami jó hír jött, akkor mindjárt estély készült a halvány-utcai lakáson és a Nádasdy-ház frontja messze világított az éjszakában.

Ma semminek látszó, de akkor óriási dolgokat határoztak el azokon az estélyeken.

Itt vetettek fel a magyar ruha kérdését és Erzi grófné volt az, a ki rábirta a dolmány viselésére Keglevich Béát, az aranyifjúság legdaiásabb legényét.

Mikor aztán elérkezett az Akadémia Kazinczy-ünnepe és a Nemzeti Színházban Hunyady Lászlót adták ünnepi előadásul — Keglevich Béla és még tizenkét előkelő ifju talpig magyarba öltözve foglalta el helyet a kaszinó erkélyén.

Másnap szük volt Kocsisnak akkor még uri-utcai szabóműhelye, mert mindenki dolmányt rendelt és csak ugy ingott-lengett a sok darútoll az enyhe őszi fuvalomban.

Elmult, rég elmult idők ezek! Milyen egészen más ma az élet,

De azért jó és szép emlékezni s régi időkre és azoknak nagy alakjaira.

Szerkesztői üzenetek.

M. J. Mindkettőt besoroztuk. Az egyik, mint látja ma jön.

F. L. A kérdezett képviselő már Budapestben van.

J. H. Hogy az alhiralpirók miért oly szemtelenek? Azért mert legtöbbje kétes existencia, s nem vesztethet még ha beköportázzák sem. Különben az olyan alakok ellen legjobbkorbácscsal védekezni.

KÖZGAZDASÁG.

Budapesti gabonátózsde.

okt. 15.

A készárúzet hivatalos árjegyzései a következők:

Bursa	kilos	Ar 100 kg.		kilos	100 kilogramm	
		érték	érték		érték	érték
Tiszavidéki	76	7.35	7.50	80	7.65	07.75
"	77	7.45	7.50	81	0.	—
"	78	7.50	7.60	82	—	—
Fehérmegyei	79	7.55	7.70	—	7.65	7.5
"	76	7.25	7.65	80	08.05	0.825
"	77	7.45	7.75	81	—	—
"	78	7.60	07.90	82	08.90	08.95
Festvidéki	79	7.70	08.—	—	07.85	08.05
"	79	7.10	7.15	80	07.90	—
"	76	7.30	7.25	81	07.95	07.95
Bánsági	78	7.45	7.30	82	7.80	08.00
"	79	7.35	07.45	—	0.30	—
"	76	7.40	07.50	80	—	—
Bácskai	77	7.55	7.35	81	—	—
"	78	0.	—	82	—	—
"	79	0.	—	—	—	—
"	79	0.	—	80	—	—
"	79	0.	—	81	—	—

	Min. hekt.-ben	Arkilogram
Rozs elsőrendű	uj 70-72	6.75 6.95
" másodrendű	—	6.70 6.80
Árpa takarmánynak	60-62	5.90 6.10
" égetni való	62-64	5.50 5.80
" serfözdei	64-66	0.— 0.00
Zab	39-41	5.30 5.00
Tengeri bánsági	uj —	6.40 6.50
" más nemű	—	0.00 0.00
Repce bánsági	—	13.50 14.—
Köles	—	5.70 5.80

Sertés vásár.

Kőbányai sertéspiacz. okt. 15. Magyar elsőrendű Öreg nehéz (páronként 400 kgm felüli — kr. Közép pkint 300—340 kg. sulyban — kr. 320 kilog sulyban Fialat nehéz (páronként 320 kg. 96—98 kr. Fialat könnyű páronként 250 kg. sulyban 98—99 krig. Szerbiai: Nehéz pkint 260 kg. sulyban 95—96 krig.

Sertés létszám: 1900. évi okt. hó 7. napján volt készlet 37765 darab, okt. 8. felhajtott 1728 drb. 1900 okt. 8 én elszállított 392 drb. okt. 15-éra maradt 37318 drb.

APRÓ HIRDETÉSEK

10 szóig 40 fillér. azontul minden szó 2 fillér. A legkisebb hirdetés 40 fillér. Vastag betűkből szedett minden szó 4 fillér.

Ócska vasat, ócska vaskályhákat legmagasabb árban vesz Klein Jakab Piac-u. 26. a nagytrafik udvarban.

Egy két járatu malom igen jó forgalmi helyen eladó. Értekezhetni a tulajdonosnál Baraa Peter. N.-Léta.

Jól jövedelmező ház 497 □ öles telkekkel 17.000 frt lefizetéssel elköltözés miatt azonnal eladó. Kossuth-u. 31.

Vas és cserépkályhák reparaletát, felállítását, csövek beállítását jutányos árért elfogadom. Szilágyi Gábor kályhás, Hatvan-u. 9. sz.

Csontot, rongyot, ócska vasat bámulatos magas áron vesznek az olajütőben levő telepen.

Nyilt-tér.

Mint hogy a tavasz előrehaladásával **csecsemőt, gyermeket és felnőttet** egyaránt fenyeget a **járványok veszélye**, ismét csak a minden alkalommal hálásan fogadott

M O H A I

ÁGNES-FORRÁSUNK

vizének használatát ajánljuk. Egyrészt mert **olcsó, igen kellemes és tiszta ivóviz** lévén, a tavaszi és nyári évszakokban kedvelt **élvezetszerként** szerepel, más részt mert **dus szénsavtartalmánál fogva specifikus óvszer is a tífus, cholera és a gyermekek tiphoid-szerű tavaszi-nyári hasmenése** ellen. Ehez járul még, hogy a csecsemőt is megvédi az ilyenkor nagyon veszélyes **hurutos bélbántalmak ellen, míg szoptatója e viz használata folytán nagyon kedvező összetételű és bőséges tejet nyer.** A már meglévő **gyomor- és bélhurutot** gyermekeknél és felnőtteknél gyógyítja. Kellemesen hatván be szénsavánál fogva a gyomor és bél idegeire; a gyermekek **lázás megbetegedéseinél pedig nélkülözhetetlen, hűtő, húgyhajtó és a szomjat csillapító** hatásánál fogva

Kedvelt borviz.

A mohai Agnes forrás kezelősége.

Főraktár:

Édeskuty L

cs. és kir. udvari szállító

BUDAPEST. V., Erzsébet-tér 8.

Kapható minden gyógyszertárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Erzsébet szőlőtelep.

Szőlővessző eladás.

A gr. Dégenfeld József és dr. Balkányi Miklós ur k tulajdonát képező „Erzsébet“ szőlőtelep kiűnő minőségű fajtisza szőlővessző terméséből ez évben mintegy 500.000 darab eladó és pedig:

I. Két éves gyökeres.

Olasz rizling, kadarka, oportó, nagy burgundi és kövidinka őszi szállításra ezrenként 20 korona, 1901. tavasszal átvéve, ezrenként 22 korona.

II Sima vessző.

Olasz rizling, kadarka, oportó, nagy-burgundi, kövidinka, ezrjő és zöld szilvani őszi szállításra ezrenként 5 kor. 1901. tavasszal átvéve, ezrenként 7 korona.

III. Csemege szőlővessző.

Fehér és pros chasselas és passattli őszi szállításra ezrenként 10 kor., 1901. tavasszal átvéve, ezrenként 12 koronáért.

Nagyban vásárlásnál 10% engedmány.

A megrendelés eszközölhető az „Erzsébet“ szőlőtelep irodájában Debreczen, Kossuth-u. 32.

Eddig felülmulhatatlan!

Maager Vilmos-féle valódi tisztított **DORSCH májolaaj**

törvényileg védett sárga csomagolásban üvegie 2 kor., fehér csomagolásban üvegie 3 kor

MAAGER VILMOSTÓL BÉCSBEN.

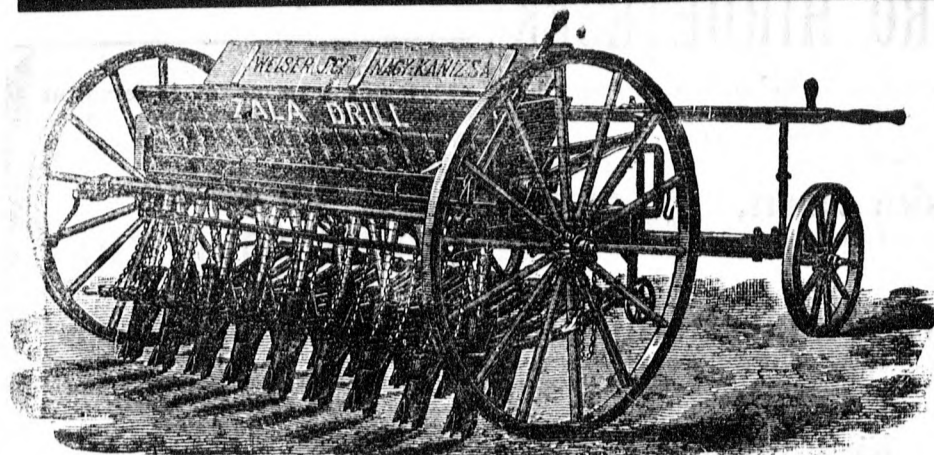
Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltott és **könnyű emészthető-égénél** fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az **egész testi szervezet, különösen mell és tüdő erősítését, a test sulyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását** el akarja érni. — Kapható az **osztr. magy. monarchia legtöbb gyógyszer-tárában és gyógyszerárú kereskedésében.**

Főraktár és főelrusítás az osztr. magyar monarchia részére:

Maager Vilmos Bécs, III/3., Heumarkt 3.

Utánzások törvényileg tiltatnak

WEISER J. C.

mezőgazdasági gépgyára

NAGY-KANIZSÁN.

ZALA-DRILL sorvetőgépünk, a melynek elmés ujtásait a nagy közönség már jól ismeri nem szorul külön dicséretre. A homokos talajhoz a ZALA-DRILL különösen e célra készített és kitűnőnek bizonyult vetősarokkal lesz ellátva. Minden eddigi kiállításon az első díjat nyerte ugy 1897. október 1. a kisbéri nemzetközi **vetőgép versenyen** az

állami arany éremmel, az 1900. évi párisi világkiállításon ezüst éremmel lett kitüntetve,

a Maros-vásárhelyi kiállításon és a Hód-M.-Vásárhelyi vetőgép versenyen **az első díjat, aranyérmet nyert,** továbbá figyelmébe ajánlom a gazdaközönségnek egészen

aczélból készített Sack rendszerű egy és két barázdás ekéinket.

Raktáron tartunk: 13—15 és 17 soros ZALA-DRILL vetőgépeket, továbbá rosták, konkolyozók, szecs kavágók, répvágók, kukoricza morzsolók, ezenkívül minden talajművelő gazdasági eszközöket.

Főpiacz 43. sz., a Svetics-ház udvarán,
a Dréher-söresarnok mellett.

Gelbmann József,
Weiser J. C. gazd. gépgyár képviselője.

Téli kabát prémmel
8 frttól.

Flanell és selyem
blousok.

Női és leány
félpaletok.

Feltétlenül a legelőnyösebben vásárolunk

szolid és izléses

női felöltőket és

diszített női kalapokat

RÓZSA LAJOS

női divat termében

Debreczen, Kistemplom-bazár.

Divatosan diszített
női kalap 3 frttól.

Gyermek köpenyek
3 frttól.

Szőrmegallérok, mufok és nyakcolliek.